

(„Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 119/08)

Na osnovu tačke 2. Amandmana XL. na Ustav Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 28/94), d o n o s i m

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku, koji je Narodna skupština Republike Srpske usvojila na Dvadeset petoj sjednici, održanoj 26. novembra 2008. godine – a Vijeće naroda 8. decembra 2008. godine potvrdilo da usvojenim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku nije ugrožen vitalni nacionalni interes konstituirajućih naroda u Republici Srpskoj.

Broj: 01-020-1597/08
10. decembra 2008. godine
Banja Luka

Predsjednik
Republike,
Dr. **Rajko Kuzmanović**, s.r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 1.

U Zakonu o krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 50/03, 111/04, 115/04, 29/07 i 68/07) u članu 1. naziv člana: „Predmet i primjena ovog zakona“ mijenja se i glasi: „Primjena pravila krivičnog postupka“.

Član 2.

U članu 5. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Lice koje je lišeno slobode mora na maternjem jeziku ili jeziku koji razumije odmah biti obaviješteno o razlozima lišenja slobode i istovremeno prije prvog ispitivanja poučeno da nije dužno da daje iskaz, niti da odgovara na postavljena pitanja, da ima pravo uzeti branioca koga može sam poslije birati, kao i o tome da ima pravo da njegova porodica, konzularni službenik strane države čiji je državljanin ili drugo lice koje on odredi budu obaviješteni o njegovom lišenju slobode.“

Član 3.

U članu 6. u stavu 1. poslije riječi: „njega“ dodaju se riječi: „i da svaki njegov iskaz može biti korišten kao dokaz u daljem toku postupka“.

Član 4.

U članu 8. u stavu 2. riječi: „svojim jezikom“ zamjenjuju se riječima: „maternjim jezikom ili jezikom koji razumiju“.

Član 5.

U članu 9. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Podnesci se dostavljaju sudu i drugim organima koji učestvuju u postupku na službenim jezicima iz člana 8. stav 1. ovog zakona.“

U stavu 3. riječi: „jeziku kojim se služi u postupku“ zamjenjuju se riječima: „maternjem jeziku ili jeziku koji razumije“.

Član 6.

U članu 10. naziv člana: „Pravno nevaljani dokazi“ mijenja se i glasi: „Zakonitost dokaza“.

U stavu 2. poslije riječi: „pribavljenim“ dodaje se riječ: „bitnim“.

Član 7.

U članu 14. naziv člana: „Princip istine“ mijenja se i glasi: „Jednakost u postupanju“.

U istom članu dodaje se novi stav 1. koji glasi:

„(1) Sud je dužan da stranke i branioca tretira na jednak način i da svakoj od strana pruži iste mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnom pretresu.“

Dosadašnji stav 1. koji postaje stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Sud, tužilac i drugi organi koji učestvuju u postupku dužni su da sa jednakom pažnjom ispituju i utvrđuju činjenice koje terete osumnjičenog, odnosno optuženog, ali i one koje mu idu u korist.“

Član 8.

Član 20. mijenja se i glasi:

„Osnovni pojmovi

Osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- a) **'osumnjičeni'** je lice za koje postoje osnovi sumnje da je učinilo krivično djelo,
- b) **'optuženi'** je lice protiv kojeg je jedna ili više tačaka u optužnici potvrđena,
- v) **'osuđeni'** je lice za koje je pravosnažnom odlukom utvrđeno da je krivično odgovorno za određeno krivično djelo,
- g) **'sudija za prethodni postupak'** je sudija koji u toku istrage postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom,
- d) **'sudija za prethodno saslušanje'** je sudija koji nakon podizanja optužnice postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom i koji ima ovlaštenja sudije za prethodni postupak,
- đ) **'stranke'** su tužilac, osumnjičeni, odnosno optuženi i osuđeni,
- e) **'supružnik'** i **'vanbračni supružnik'** su ona lica koja taj status imaju prema porodičnom pravu,
- ž) **'ovlašteno službeno lice'** je lice koje ima odgovarajuća ovlaštenja unutar policijskih organa Bosne i Hercegovine, uključujući i Državnu agenciju za istrage i zaštitu i Graničnu policiju Bosne i Hercegovine, policijskih organa Republike Srpske, sudske policije, carinskih organa i poreskih organa. Ovlašćena službena lica su i stručni saradnici, odnosno istražioci tužilaštva koji rade po ovlaštenjima tužioca,
- z) **'oštećeni'** je lice kome je lično ili imovinsko pravo krivičnim djelom povrijeđeno ili ugroženo,
- i) **'pravna lica'** su korporacije, preduzeća, udruženja, firme i druga privredna društva koja su kao takva definisana u Krivičnom zakonu Republike Srpske,

j) **'istraga'** obuhvata aktivnosti preduzete od tužioca ili ovlaštenog službenog lica u skladu sa ovim zakonom, uključujući prikupljanje i čuvanje obavještenja i dokaza,

k) **'unakrsno ispitivanje'** je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branioca koja nije pozvala svjedoka, odnosno vještaka,

l) **'direktno ispitivanje'** je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branioca koja je pozvala svjedoka, odnosno vještaka,

lj) **'osnovana sumnja'** je veći stepen sumnje zasnovan na prikupljenim dokazima koji upućuju na zaključak da je izvršeno krivično djelo,

m) **'zabilješke'** i **'spisi'** su slova, riječi ili brojke ili njihov ekvivalent, zapisane rukom, otkucane pisačom mašinom, odštampane, fotokopirane, fotografisane, zabilježene magnetskim impulsima, mehanički ili elektronski ili nekim drugim oblikom sakupljanja podataka,

n) **'fotografije'** su fotografski, digitalni i rendgenski snimci, video-trake i filmovi,

nj) **'original'** je spis ili snimak ili sličan ekvivalent kojim se ostvaruje isto dejstvo od lica koje ga piše, snima ili izdaje. „Original“ fotografije uključuje negativ i sve kopije. Ako su podaci pohranjeni u kompjuteru ili sličnom uređaju za automatsku obradu podataka, original je i svaki odštampani primjerak ili okom vidljivi pohranjeni podatak,

o) **'kopija'** je preslikavanje originala ili matrice, uključujući uvećanja ili umanjjenja, mehaničkim ili elektronskim presnimavanjem, hemijskom reprodukcijom ili nekom drugom ekvivalentnom tehnikom kojom se precizno reprodukuje original,

p) **'telekomunikacijska adresa'** je svaki telefonski broj, linijski ili mobilni ili Internet adresa koju posjeduje ili koristi određeno lice,

r) **'kompjuterski sistem'** je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovu programa automatski obrađuju podatke i

s) **'kompjuterski podaci'** označavaju svako iskazivanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku prikladnom za obradu u kompjuterskom sistemu, uključujući i program koji je u stanju da prouzrokuje da kompjuterski sistem izvrši određenu funkciju.”

Član 9.

U članu 24. u stavu 1. riječ: „pet” zamjenjuje se riječju: „deset“.

St. 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) U drugom i trećem stepenu sudi vijeće sastavljeno od trojice sudija.

(3) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud odlučuje u vijeću sastavljenom od pet sudija.”

Član 10.

U članu 32. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kad je nadležni sud iz pravnih ili stvarnih razloga spriječen da postupa, dužan je da nakon saslušanja stranaka i branioca o tome obavijesti neposredno viši sud koji će odrediti drugi stvarno nadležni sud na svom području.”

Član 11.

U članu 38. u nazivu člana poslije riječi: „stranke” dodaju se riječi: „ili branioca”.

U stavu 2. riječi: „tač. a) do d)“ zamjenjuju se riječima: „t. a) do đ)“.

Član 12.

U članu 42. u stavu 3. poslije riječi: „ili sudija“ dodaje se zapeta i riječi: „a do podizanja optužnice tužilac“.

Član 13.

U članu 43. u stavu 2. u tački v) riječ: „zakonom“ zamjenjuje se riječima: „članom 148. ovog zakona“.

Poslije tačke đ) dodaje se nova tačka e) koja glasi:

„e) utvrđuje činjenice potrebne za odlučivanje o imovinsko-pravnom zahtjevu u skladu sa članom 107. ovog zakona,“.

Dosadašnje t. e), ž), z) i i) postaju t. ž), z), i) i j).

Član 14.

U članu 53. u stavu 2. riječi: „odmah nakon što mu je određen pritvor“ zamjenjuju se riječima: „prilikom izjašnjenja o prijedlogu za određivanje pritvora“.

U stavu 5. riječ: „ili“ zamjenjuje se zapetom, a poslije riječi: „optuženog“ dodaju se riječi: „ili drugih okolnosti“.

Član 15.

U članu 54. poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Zahtjev za postavljanje branioca zbog slabog imovinskog stanja evidentira se u spisu. Sud će na osnovu utvrđenog imovinskog stanja osumnjičenog, odnosno optuženog donijeti odluku o zahtjevu bez odlaganja.“

Član 16.

U članu 55. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana tužilac će istovremeno sa prijedlogom za određivanje pritvora sudiji za prethodni postupak, odnosno sudiji za prethodno saslušanje dostaviti i dokaze bitne za procjenu zakonitosti pritvora, radi obavještanja branioca.“

U stavu 3. riječi: „branilac osumnjičenog, odnosno optuženog ima“ zamjenjuju se riječima: „branilac, osumnjičeni, odnosno optuženi imaju“.

Stav 4. mijenja se i glasi:

„(4) Sudija, odnosno vijeće, kao i tužilac dužni su da kada dođu u posjed bilo koje informacije ili činjenice koja može poslužiti kao dokaz na suđenju, stave ih na uvid braniocu, osumnjičenom, odnosno optuženom.“

U stavu 5. poslije riječi: „branilac“ dodaje se zapeta i riječi: „osumnjičeni, odnosno optuženi“.

Član 17.

U članu 57. u stavu 2. riječ: „ovim“ briše se.

Član 18.

U članu 59. naziv člana: „Način dostavljanja podnesaka“ mijenja se i glasi: „Podnošenje i ispravljanje podnesaka“.

Član 19.

U članu 61. naziv člana: „Kaznjavanje lica koja vrijeđaju sud, tužioca ili lica koja učestvuju u postupku“ mijenja se i glasi: „Kaznjavanje lica koja vrijeđaju sud“.

Član 20.

U nazivu člana 66. poslije riječi: „snimanje“ dodaju se riječi: „audio ili audio-vizuelno“.

U st. 1. i 7. riječ: „zvučno“ zamjenjuje se riječima: „audio ili audio-vizuelno“.

U st. 4. i 5. riječi: „zvučno“ i „zvučni“ brišu se.

U stavu 6. riječ: „Zvučni snimak čuva se“ zamjenjuju se riječima: „Snimak se čuva“.

Stav 8. briše se.

U dosadašnjem stavu 9. koji postaje stav 8. riječi: „st. 1. do 8.“ zamjenjuju se riječima: „st. 1. do 7.“.

Član 21.

U članu 76. u stavu 1. zapeta i riječi: „je li potrebno dopuniti postupak“ brišu se.

Član 22.

U članu 82. u stavu 1. riječ: „određivanje“ zamjenjuje se riječima: „izricanje krivičnopravne“.

Član 23.

U članu 105. u stavu 1. poslije riječi: „podnosi se“ dodaju se riječi: „tužiocu, odnosno“.

Član 24.

Član 107. mijenja se i glasi:

„Obaveze tužioca i suda u vezi sa utvrđivanjem činjenica

(1) Tužilac je dužan da prikupi dokaze o imovinskopravnom zahtjevu u vezi sa krivičnim djelom.

(2) Tužilac, odnosno sud će ispitati osumnjičenog, odnosno optuženog o činjenicama u vezi sa prijedlogom ovlaštenog lica.“

Član 25.

U članu 115. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pretresanje pokretnih stvari u smislu odredbe stava 1. ovog člana obuhvata i pretresanje kompjuterskih sistema, uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka, kao i mobilnih telefonskih aparata. Lica koja se koriste ovim uređajima dužna su da omogućće pristup, predaju medij na kome su pohranjeni podaci, te pruže potrebna obavještenja za upotrebu tih uređaja. Lice koje odbije njihovu predaju može se kazniti prema odredbi člana 129. stav 5. ovog zakona.“

Član 26.

U članu 117. naziv člana: „Izdavanje naredbe za pretresanje“ mijenja se i glasi: „Naredba za pretresanje“.

Član 27.

U članu 118. naziv člana: „Forma naredbe za pretresanje“ mijenja se i glasi: „Forma zahtjeva za izdavanje naredbe za pretresanje“.

Član 28.

U članu 120. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Kad je podnesen usmeni zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje, sudija za prethodni postupak će dalji tok razgovora zabilježiti. U slučaju kada se koristi zvučni ili stenografski zapisnik, zapisnik se u roku od 24 časa mora dati na prepis čija se istovjetnost ovjerava i čuva sa originalnim zapisnikom.“

Član 29.

U članu 123. u stavu 1. riječi: „72 časa“ zamjenjuju se riječima: „15 dana“.

Član 30.

U članu 128. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Nakon izvršenja pretresanja, bez naredbe za pretresanje i bez svjedoka, ovlašćeno službeno lice mora odmah podnijeti izvještaj tužiocu, koji o tome obavještava sudiju za prethodni postupak.“

Član 31.

U članu 129. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Naredba za privremeno oduzimanje predmeta sadrži: naziv suda, pravni osnov za privremeno oduzimanje predmeta, naznaku predmeta za oduzimanje, ime lica od kojeg se oduzimaju predmeti, mjesto oduzimanja predmeta i rok za oduzimanje predmeta.“

U stavu 5. broj: „5.000“ zamjenjuje se brojem: „50.000“.

Član 32.

U članu 130. u stavu 1. broj: „48“ zamjenjuje se brojem: „72“.

Član 33.

U članu 131. u stavu 4. riječi: „ova naredba mora biti potvrđena od strane sudije“ zamjenjuju se riječima: „o njenom potvrđivanju odlučuje sudija“.

Član 34.

Poslije člana 136. dodaje se novi član 136a. koji glasi:

„Član 136a.

Naredba operateru telekomunikacija

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice počinilo krivično djelo, sud može na osnovu prijedloga tužioca ili na prijedlog ovlaštenih službenih lica koja su dobila odobrenje od tužioca narediti da operater telekomunikacija ili drugo pravno lice koje vrši pružanje telekomunikacionih usluga dostavi podatke o korištenju telekomunikacionih usluga tog lica, ako bi takvi podaci mogli da budu dokaz u krivičnom postupku ili da posluže za prikupljanje informacija koje mogu da budu od koristi u krivičnom postupku.

(2) U hitnim slučajevima tužilac može narediti radnje iz stava 1. ovog člana i dobijeni podaci će se zapečatiti dok ne bude izdata sudska naredba. O preduzetim mjerama tužilac odmah obavještava sudiju za prethodni postupak koji može u roku od 72 časa izdati naredbu. U slučaju da sudija za prethodni postupak ne izda naredbu, tužilac će podatke vratiti bez prethodnog otvaranja.

(3) Radnje iz stava 1. ovog člana mogu se odrediti i prema licu za koje postoje osnovi sumnje da učiniocu, odnosno od učinioca prenosi informacije u vezi sa krivičnim djelom, odnosno da učinilac koristi njeno sredstvo telekomunikacije.

(4) Operateri telekomunikacija ili drugo pravno lice koji pružaju telekomunikacione usluge dužni su da tužiocu i policijskim organima omogućе sprovođenje mjera iz stava 1. ovog člana.“

Član 35.

U članu 137. naziv člana: „Privremeno oduzimanje nezakonito stečene imovine“ mijenja se i glasi: „Privremeno oduzimanje radi obezbjeđenja“.

U stavu 1. riječi: „nezakonito stečene“ brišu se.

U stavu 2. riječi: „a preduzete mjere mora odobrene od strane sudije za prethodni postupak u roku od 72 časa od preduzimanja mjera“ zamjenjuju se riječima: „a o preduzetim mjerama odlučuje sudija za prethodni postupak u roku od 72 časa“.

Član 36.

U članu 138. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) O zahtjevu za vraćanje privremeno oduzetih predmeta sud je dužan da odluči nakon izjašnjenja tužioca, i to u roku od najduže sedam dana.“

Član 37.

U članu 141. naziv člana: „Poziv za ispitivanje“ mijenja se i glasi: „Osnovne odredbe o ispitivanju“.

U stavu 1. poslije riječi: „tužilac“ dodaju se riječi: „ili ovlaštena službena lica“.

U stavu 3. riječ: „odredbama“ zamjenjuje se riječima: „odredbi stava 2.“.

Član 38.

U članu 142. u stavu 2. u tački v) poslije riječi: „korist“ dodaju se riječi: „i ako to učini u prisustvu branioca, da je takav njegov iskaz dopušten kao dokaz na glavnom pretresu i da bez njegove saglasnosti može biti pročitano i korišten na glavnom pretresu“.

Član 39.

U članu 143. u stavu 1. poslije riječi: „unijeće se“ dodaje se riječ: „doslovno“.

Član 40.

U članu 145. stav 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ukoliko svjedok koji je upozoren na posljedice bez zakonskih razloga odbije da svjedoči, sud može na prijedlog tužioca donijeti rješenje o kažnjavanju svjedoka novčanom kaznom do 30.000 KM. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba koja ne zadržava izvršenje.“

U stavu 8. riječi: „kojim je izrečena novčana kazna“ zamjenjuju se riječima: „iz st. 5. i 7. ovog člana“.

Član 41.

U članu 146. dodaje se novi stav 2. koji glasi:
„(2) Ako je kao svjedok saslušano lice koje se ne može saslušati kao svjedok, na takvom iskazu svjedoka ne može se zasnivati sudska odluka.“

Član 42.

U članu 147. stav 4. mijenja se i glasi:
„(4) Ako je kao svjedok saslušano lice koje može odbiti svjedočenje, a nije na to upozoreno ili se nije izričito odreklo tog prava ili to upozorenje i odricanje nije uneseno u zapisnik, na takvom iskazu se ne može zasnivati sudska odluka.“

Član 43.

U članu 148. u stavu 5. riječ: „može“ briše se, a riječ: „odrediti“ zamjenjuje se riječju: „određuje“.

Član 44.

U članu 149. poslije stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:
„(4) Ako prepoznavanje lica nije moguće u skladu sa stavom 3. ovog člana, prepoznavanje će se izvršiti na osnovu fotografija tog lica i fotografija svjedoku nepoznatih lica.“

Član 45.

U članu 150. u stavu 2. poslije riječi: „krivično djelo“ dodaju se riječi: „Svjedok će se i upozoriti da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u članu 148. stav 1. ovog zakona i ovo upozorenje će se unijeti u zapisnik.“

U stavu 3. poslije riječi: „obavijesti“ dodaju se riječi: „tužioca, odnosno“.

U stavu 4. riječi: „Ako je to potrebno“ brišu se, a rečenica počinje riječju: „Saslušanje“.

Član 46.

U članu 152. u stavu 3. riječi: „pred sudom“ brišu se.

Član 47.

U nazivu člana 154. poslije riječi: „svjedoka“ dodaju se riječi: „audio ili“.

U istom članu poslije riječi: „može snimati“ dodaju se riječi: „audio ili“.

Član 48.

U članu 167. naziv člana: „Obdukcija i ekshumacija“ mijenja se i glasi: „Pregled, obdukcija i ekshumacija leša“.

U stavu 1. riječi: „se ne radi o prirodnoj smrti“ zamjenjuju se riječima: „je smrt uzrokovana krivičnim djelom ili da je u vezi sa izvršenjem krivičnog djela“.

U stavu 2. poslije riječi: „Pri“ dodaju se riječi: „pregledu i“.

Član 49.

U članu 168. naziv člana: „Obdukcija leša van specijalizovane ustanove“ mijenja se i glasi: „Pregled i obdukcija leša van specijalizovane medicinske ustanove“.

U stavu 2. riječi: „i u zapisnik unosi nalaz i mišljenje vještaka“ zamjenjaju se riječima: „o čemu vodi zapisnik. Sastavni dio zapisnika je nalaz i mišljenje vještaka“.

Član 50.

U članu 174. u stavu 2. riječi: „Posmatranje se može produžiti preko dva mjeseca samo na obrazloženi prijedlog upravnika zdravstvene ustanove po prethodno pribavljenom mišljenju vještaka, ali ne može ni u kom slučaju trajati duže od roka za pritvor“ zamjenjuju se riječima: „Posmatranje ne može trajati duže od dva mjeseca“.

Član 51.

U članu 177. dodaje se novi stav 2. koji glasi:
„(2) Uzorci pljuvačke radi vršenja DNK analize mogu se uzimati uvijek i za to nije potreban pristanak lica, niti se ta radnja može smatrati povredom tjelesnog integriteta.“

Član 52.

Član 188. mijenja se i glasi:

„Opće odredbe

(1) Pritvor se može odrediti ili produžiti samo pod uslovima propisanim u ovom zakonu i samo ako se ista svrha ne može ostvariti drugom mjerom.

(2) Pritvor određuje ili produžuje rješenjem sud na prijedlog tužioca, a nakon što sud prethodno sasluša osumnjičenog, odnosno optuženog, na okolnosti razloga zbog kojih se pritvor predlaže, osim u slučaju iz člana 189. stav 1. tačka a).

(3) Tužilac je dužan da podnese obrazložen prijedlog za produženje pritvora sudu najkasnije pet dana prije isteka roka iz rješenja o pritvoru. Sud odmah dostavlja prijedlog osumnjičenom, odnosno optuženom i njegovom braniocu.

(4) Trajanje pritvora mora biti svedeno na najkraće nužno vrijeme. Ako se optuženi nalazi u pritvoru, dužnost je svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji im pružaju pravnu pomoć da postupaju sa posebnom hitnošću.

(5) U toku cijelog postupka pritvor će se ukinuti čim prestanu razlozi na osnovu kojih je određen, a pritvorenik će se odmah pustiti na slobodu.

(6) Po prijedlogu optuženog ili branioca za ukidanje pritvora koji je zasnovan na novim činjenicama sud će održati ročište, odnosno sjednicu vijeća o kome će obavijestiti stranke i branioca. Nedolazak stranaka i branioca koji su uredno obaviješteni ne sprečava održavanje ročišta, odnosno sjednice vijeća.

(7) Protiv rješenja o odbijanju prijedloga za ukidanje pritvora žalba je dozvoljena.

(8) Ako prijedlog nije zasnovan na novim činjenicama koje su od značaja za ukidanje pritvora, sud neće donijeti posebno rješenje.“

Član 53.

U članu 189. u stavu 1. u tački v) riječ: „pet“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

U istom stavu tačka g) mijenja se i glasi:

„g) u vanrednim okolnostima, ako je riječ o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško s obzirom na način izvršenja ili posljedice krivičnog djela, ako bi puštanje na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda“.

Član 54.

U članu 191. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Pritvor određuje rješenjem sud na obrazloženi prijedlog tužioca.”

U stavu 4. poslije riječi: „ako je pritvoreno lice ispitano” dodaju se riječi: „i dokazima na kojima se zasniva rješenje o pritvoru kao”.

Stav 5. briše se.

U dosadašnjem stavu 6. koji postaje stav 5. riječ: „slučajevima” zamjenjuje se riječju: „slučaju”, a riječi: „i 5.” brišu se.

Član 55.

U članu 193. stav 2. briše se.

Član 56.

U članu 195. u stavu 2. poslije riječi: „odbijena” dodaju se riječi: „osim iz razloga nenadležnosti suda”.

Stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Poslije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže još devet mjeseci. Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostepena presuda kojom se prvostepena presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu. Ako u roku od devet mjeseci bude izrečena drugostepena odluka kojom se prvostepena presuda ukida, pritvor može trajati najduže još jednu godinu od izricanja drugostepene odluke.”

Poslije stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6. koji glase:

„(5) Pritvor se uvijek ukida istekom izrečene kazne.

(6) Optuženi koji se nalazi u pritvoru, a presuda kojom mu je izrečena kazna zatvora je postala pravosnažna, ostaće u pritvoru do upućivanja na izdržavanje kazne a najduže do isteka trajanja izrečene kazne.”

Član 57.

Član 196. mijenja se i glasi:

„Lišenje slobode i zadržavanje

(1) Policijski organ može lice lišiti slobode ako postoje osnovi sumnje da je to lice počinilo krivično djelo i ako postoji ma koji razlog predviđen u članu 189. ovog zakona, a policijski organ dužan je da takvo lice bez odlaganja, a najkasnije u roku od 24 časa sprovede tužiocu. Prilikom dovođenja, policijski organ će obavijestiti tužioca o razlozima i o vremenu lišenja slobode. Upotreba sile prilikom dovođenja dopuštena je u skladu sa zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, kada je riječ o krivičnim djelima terorizma, lice se mora sprovesti tužiocu najkasnije u roku od 72 časa.

(3) Lice lišeno slobode mora biti poučeno u skladu sa članom 5. ovog zakona.

(4) Ako lice lišeno slobode ne bude sprovedeno tužiocu u roku iz st. 1. i 2. ovog člana, pustiće se na slobodu.

(5) Tužilac je dužan da lice lišeno slobode ispita bez odgađanja, a najkasnije u roku od 24 časa i u tom roku odluči da li će lice lišeno slobode pustiti na slobodu ili će postaviti obrazloženi prijedlog za određivanje pritvora osiguravajući dovođenje lica pred sudiju za prethodni postupak.

(6) Sudija za prethodni postupak će odmah, a najkasnije u roku od 24 časa donijeti odluku o prijedlogu za određivanje pritvora.

(7) Ako sudija za prethodni postupak ne prihvati prijedlog za određivanje pritvora, donijeće

rješenje kojim se prijedlog odbija i lice odmah pušta na slobodu. Tužilac može uložiti žalbu na rješenje sudije za prethodni postupak, ali žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(8) Protiv rješenja vijeća kojim se određuje pritvor, pritvoreno lice može podnijeti žalbu koja ne zadržava izvršenje rješenja.

(9) U slučaju iz st. 7. i 8. ovog člana, o žalbi odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona koje je dužno da donese odluku u roku od 48 časova od prijema žalbe u sud.”

Član 58.

U članu 201. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Pritvorenik smije održavati povjerljivu prepisku sa bilo kojim drugim licem. Izuzetno, ako to zahtijevaju interesi postupka sud može donijeti rješenje o nadzoru takve povjerljive prepiske ili rješenje kojim se zabranjuje takva povjerljiva prepiska. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba koja ne zadržava izvršenje rješenja. Pritvoreniku se ne može zabraniti slanje molbi, pritužbi i žalbi.”

Član 59.

U članu 205. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kad je ovim zakonom, odnosno drugim opštim aktom donesenim na osnovu Ustava ili zakona određeno da je za gonjenje pojedinih krivičnih djela potrebno prethodno odobrenje nadležnog državnog organa, tužilac ne može pokrenuti, odnosno nastaviti istragu niti podići optužnicu, ako ne podnese dokaz da je odobrenje dato.“

Član 60.

U članu 216. u stavu 3. riječi: „neće narediti sprovođenje istrage“ zamjenjuju se riječima: „donosi naredbu da se istraga neće sprovoditi”.

Član 61.

U članu 217. poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Ako se osumnjičeni nalazi u pritvoru, naredbu za dovođenje radi ispitivanje izdaje tužilac i o tome obavještava sudiju za prethodni postupak.”

Član 62.

U članu 218. u stavu 3. riječ: „tri” zamjenjuje se riječju: „sedam”.
Stav 4. briše se.

Član 63.

U članu 219. u stavu 1. broj: „216” zamjenjuje se brojem: „218”.

Član 64.

U članu 221. poslije riječi: „osim” dodaje se riječ: „pregleda” i stavlja se zapeta.

Član 65.

U članu 222. naziv člana: „Obdukcija i ekshumacija“ mijenja se i glasi: „Pregled, obdukcija i ekshumacija”.

U istom članu poslije riječi: „izvođenje” dodaju se riječi: „pregleda i”.

Član 66.

Član 224. mijenja se i glasi:

„Obustava istrage

- (1) Tužilac će naredbom obustaviti istragu ukoliko se ustanovi da:
- a) djelo koje je učinio osumnjičeni, nije krivično djelo,
 - b) postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost osumnjičenog osim u slučaju iz člana 206. ovog zakona,
 - v) nema dovoljno dokaza da je osumnjičeni učinio krivično djelo i
 - g) je djelo obuhvaćeno amnestijom, pomilovanjem ili zastarom ili postoje druge smetnje koje isključuju krivično gonjenje.

(2) O obustavi istrage kao i o razlozima za obustavu istrage tužilac će u pisanoj formi obavijestiti oštećenog koji ima prava predviđena u članu 216. ovog zakona, kao i osumnjičenog ako je ispitan i lice koje je prijavilo krivično djelo.

(3) Tužilac, u slučajevima iz stava 1. tačka v) ovog člana može ponovo otvoriti istragu ako se dobiju nove činjenice i okolnosti koje ukazuju da postoje osnovi sumnje da je osumnjičeni učinio krivično djelo.”

Član 67.

U članu 225. stav 2. briše se.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 2.

Poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Optužnica se ne može podići ako osumnjičeni nije bio ispitan.”

Član 68.

U članu 226. u stavu 2. t. g) i e) mijenjaju se i glase:

„g) tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima,

e) korištenje prikrivenih istražitelja i korištenje informatora.”

U tački đ) poslije riječi: „simulovani” dodaju se riječi “i kontrolisani”.

Poslije stava 5. dodaje se novi stav 6. koji glasi:

„(6) Prikriveni istražitelj je posebno obučeno ovlašteno službeno lice koje istražuje pod izmijenjenim identitetom. Prikriveni istražitelj smije pod svojim izmijenjenim identitetom učestvovati u pravnom prometu. Ukoliko je to neophodno za formiranje i održavanje tog identiteta, mogu se izraditi, izmijeniti ili koristiti odgovarajuća dokumenta.”

Član 69.

U članu 227. u tački g) riječ: „najmanje” zamjenjuje se riječju: „od”.

Član 70.

U članu 232. poslije riječi: „svjedoci” dodaje se zapeta i riječi: „ili kao zaštićeni svjedoci”, a poslije riječi: „o toku provođenja radnji” dodaju se riječi: „ili o drugim važnim okolnostima”.

Član 71.

U članu 234. u stavu 1. tačka d) mijenja se i glasi:
„d) prijedlog o dokazima koje treba izvesti, uz naznačenje svjedoka, vještaka ili pseudonima zaštićenih svjedoka, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe kao dokaz,“.
U tački e) riječ: „materijal“ zamjenjuje se riječju: „dokaze”.

Član 72.

Član 235. mijenja se i glasi:

„Odlučivanje o optužnici

(1) Odmah po prijemu optužnice sudija za prethodno saslušanje će ispitati da li je sud nadležan, da li postoje okolnosti iz člana 224. stav 1. tačka g) ovog zakona, te da li je optužnica propisno sastavljena u skladu sa članom 234. ovog zakona. Ukoliko sud nađe da optužnica nije propisno sastavljena postupiće u skladu sa članom 79. st. 3. i 4. ovog zakona.

(2) Sudija za prethodno saslušanje može potvrditi ili odbiti sve ili pojedine tačke optužnice u roku od osam dana, a u složenim predmetima u roku od 15 dana od dana prijema optužnice. Ukoliko odbije sve ili pojedine tačke optužnice, sudija za prethodno saslušanje donosi rješenje koje se dostavlja tužiocu. Protiv ovog rješenja žalba se podnosi u roku od 24 časa. O žalbi odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona u roku od 72 časa.

(3) Prilikom potvrđivanja optužnice, sudija za prethodno saslušanje proučava svaku tačku optužnice i dokaze koje mu je dostavio tužilac da bi utvrdio postojanje osnovane sumnje.

(4) Pošto se potvrde pojedine ili sve tačke optužnice, osumnjičeni dobija status optuženog. Sudija za prethodno saslušanje dostavlja optužnicu optuženom i njegovom braniocu.

(5) Sudija za prethodno saslušanje dostaviće optužnicu optuženom koji je na slobodi bez odlaganja, a ako se nalazi u pritvoru u roku od 24 časa nakon potvrđivanja optužnice. Sudija za prethodno saslušanje obavijestiće optuženog da u roku od 15 dana od dana dostavljanja optužnice ima pravo na podnošenje prethodnih prigovora, da će ročište o izjašnjenju o krivici biti zakazano odmah nakon donošenja odluke o prethodnim prigovorima, odnosno po isteku roka za ulaganje prethodnih prigovora, te da može navesti prijedloge dokaza koje namjerava izvesti na glavnom pretresu.

(6) Nakon odbijanja svih ili pojedinih tačaka u optužnici, tužilac može podnijeti novu ili izmijenjenu optužnicu koja će biti zasnovana na novim dokazima. Nova, odnosno izmijenjena optužnica podnosi se na potvrđivanje.”

Član 73.

Član 236. mijenja se i glasi:

„Izjašnjenje o krivici

(1) Izjavu o krivici optuženi daje sudiji za prethodno saslušanje u prisustvu tužioca i branioca. Prije izjave o krivici optuženi će se upoznati sa svim mogućim posljedicama priznanja krivice u smislu člana 237. stav 1. ovog zakona. U slučaju da optuženi nema branioca, sudija za prethodno saslušanje će provjeriti da li optuženi razumije posljedice izjašnjavanja o krivici, kao i da li postoje uslovi za postavljanje branioca u skladu sa članom 53. stav 5, odnosno članom 46. ovog zakona. Izjava o krivici i datim upozorenjima unosi se u zapisnik. Ukoliko se optuženi ne izjasni o krivici, sudija za prethodno saslušanje će po službenoj dužnosti unijeti u zapisnik da optuženi poriče krivicu.

(2) Ako se optuženi izjasni da je kriv, sudija za prethodno saslušanje će uputiti predmet sudiji, odnosno vijeću radi zakazivanja ročišta na kome će se utvrditi postojanje uslova iz člana 237. ovog zakona.

(3) Ukoliko se optuženi proglašeni krivim nakon završetka glavnog pretresa ili promijeni svoju

prvobitnu izjavu o poricanju krivice i naknadno prizna krivicu, njegova izjava o poricanju krivice neće biti uzeta u obzir prilikom odmjeravanja kazne.

(4) Nakon unošenja izjave o krivici u zapisnik, sudija za prethodno saslušanje će proslijediti predmet sudiji, odnosno vijeću kojem je predmet dodijeljen u svrhu zakazivanja glavnog pretresa, a dokaze koji potkrepljuju navode optužnice vraća tužiocu. Glavni pretres će biti zakazan u roku od 30 dana od dana izjašnjavanja o krivici. Ovaj rok može se izuzetno produžiti za još 30 dana.”

Član 74.

Član 237. mijenja se i glasi:

„Razmatranje izjave o priznanju krivice

(1) Prilikom razmatranja izjave o priznanju krivice, sud provjerava:

- a) da li je izjava o priznanju krivice uslijedila dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem,
- b) da li je optuženi upozoren i razumio da se izjavom o priznanju krivice odriče od prava na suđenje,
- v) da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog,
- g) da li je optuženi upoznat i razumio moguće posljedice u vezi sa imovinskopравnim zahtjevom i
- d) da li je optuženi upoznat sa odlukom o naknadi troškova krivičnog postupka i sa pravom da bude oslobođen naknade u slučaju iz člana 99. stav 4. ovog zakona.

(2) Ako sud prihvati izjavu o priznanju krivice, izjava optuženog će se unijeti u zapisnik i nastaviti sa pretresom za izricanje krivičnopravne sankcije.

(3) Ako sud odbaci izjavu o priznanju krivice, to će saopštiti strankama i braniocu i unijeti u zapisnik. Izjava o priznanju krivice ne može se koristiti kao dokaz u daljem toku krivičnog postupka.”

Član 75.

Član 238. mijenja se i glasi:

„Pregovaranje o krivici

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi i njegov branilac mogu do završetka glavnog pretresa, odnosno pretresa pred vijećem drugostepenog suda pregovarati sa tužiocem o uslovima priznavanja krivice za djelo za koje se osumnjičeni, odnosno optuženi tereti.

(2) Sporazum o priznanju krivice ne može se zaključiti ako se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivici izjasnio da je kriv.

(3) Prilikom pregovaranja sa osumnjičenim, odnosno optuženim i braniocem o priznanju krivice u skladu sa stavom 1. ovog člana, tužilac može predložiti izricanje kazne ispod zakonom određenog minimuma kazne zatvora za to krivično djelo, odnosno blažu sankciju za osumnjičenog, odnosno optuženog u skladu sa krivičnim zakonom.

(4) Sporazum o priznanju krivice sačinjava se u pisanom obliku i uz optužnicu se dostavlja sudiji za prethodno saslušanje, sudiji, odnosno vijeću. Nakon potvrđivanja optužnice sporazum o priznanju krivice razmatra i izriče krivičnopravnu sankciju predviđenu sporazumom, sudija za prethodno saslušanje sve do dostavljanja predmeta sudiji, odnosno vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa. Nakon dostavljanja predmeta radi zakazivanja glavnog pretresa o sporazumu odlučuje sudija, odnosno vijeće.

(5) Sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno vijeće sporazum mogu prihvatiti ili odbaciti.

(6) Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice, sud provjerava:

- a) da li je do sporazuma o priznanju krivice došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja sa mogućim posljedicama, uključujući i posljedice u vezi sa imovinskopравnim zahtjevom i troškovima krivičnog postupka,
- b) da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog,
- v) da li optuženi razumije da se sporazumom o priznanju krivice odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu se izreći,
- g) da li je predložena krivičnopravna sankcija u skladu sa stavom 3. ovog člana i
- d) da li je oštećenom pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinskopравnom zahtjevu.

(7) Ako sud prihvati sporazum o priznanju krivice, izjava optuženog će se unijeti u zapisnik i nastaviti sa pretresom za izricanje krivičnopravne sankcije predviđene sporazumom.

(8) Ako sud odbaci sporazum o priznanju krivice, to će saopštiti strankama i braniocu i konstatovati u zapisnik. Istovremeno će se odrediti datum održavanja glavnog pretresa. Glavni pretres će se zakazati u roku od 30 dana. Priznanje iz ovog sporazuma ne može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

(9) O rezultatima pregovaranja o krivici, sud će obavijestiti oštećenog.”

Član 76.

Član 239. briše se.

Član 77.

Član 240. mijenja se i glasi:

„Povlačenje optužnice

(1) Tužilac može povući optužnicu bez prethodnog odobrenja suda, do njenog potvrđivanja. Nakon potvrđivanja optužnice pa do početka glavnog pretresa, tužilac može povući optužnicu obrazloženim prijedlogom, samo uz odobrenje sudije za prethodno saslušanje, i to iz važnih razloga.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, sudija za prethodno saslušanje rješenjem odobrava povlačenje optužnice, o čemu se obavještavaju osumnjičeni, odnosno optuženi i branilac, kao i oštećeni.“

Član 78.

Član 241. mijenja se i glasi:

„Razlozi za prigovor i odluka o prigovoru

(1) Prethodnim prigovorima se:

- a) osporava nadležnost,
- b) ističu okolnosti iz člana 224. stav 1. tačka g) ovog zakona,
- v) ukazuje na formalne nedostatke u optužnici,
- g) osporava zakonitost dokaza,
- d) zahtijeva spajanje ili razdvajanje postupka i
- đ) osporava odluka o odbijanju zahtjeva za postavljanje branioca na osnovu člana

54. stav 1. ovog zakona.

(2) Ukoliko sudija za prethodno saslušanje usvoji prigovor iz stava 1. tačka g) ovog člana odlučiće da se takav dokaz izdvoji iz spisa i vrati tužiocu.

(3) O prethodnim prigovorima odlučuje sudija za prethodno saslušanje u roku od osam dana

koji ne može učestvovati u suđenju. Protiv rješenja kojim se odlučuje o prethodnim prigovorima žalba nije dopuštena.”

Član 79.

Poslije člana 241. dodaje se novi član 241a. koji glasi:

„Član 241a.

Pretpretresno ročište

U toku priprema za glavni pretres sudija ili predsjednik vijeća može održati ročište sa strankama i braniocem da bi se razmotrila pitanja koja su relevantna za glavni pretres.”

Član 80.

U članu 246. u stavu 2. riječi: „utvrđivanja istine” brišu se.

Član 81.

U članu 249. u nazivu člana riječi: „i procesne discipline” brišu se.

Član 82.

U članu 255. u stavu 3. poslije riječi: „branilac” dodaju se riječi: „ili je optuženi izabrao novog branioca”.

Član 83.

Član 258. mijenja se i glasi:

„Nastavljanje odloženog glavnog pretresa

(1) Ako se glavni pretres koji je bio odložen drži pred istim sudijom, odnosno vijećem, pretres će se nastaviti, a sudija, odnosno predsjednik vijeća će ukratko iznijeti tok ranijeg glavnog pretresa. Sudija, odnosno predsjednik vijeća može odrediti da glavni pretres počne iznova.

(2) Glavni pretres koji je odložen mora iznova početi ako se izmijenio sastav vijeća ili ako je odlaganje trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, odnosno da se koristi zapisnik o uviđaju.

(3) Ako se glavni pretres drži pred drugim sudijom, odnosno predsjednikom vijeća – glavni pretres mora iznova početi i svi dokazi se moraju ponovno izvesti. Izuzetno, ako se pretres drži pred drugim predsjednikom vijeća, uz saglasnost stranaka i branioca, vijeće može odlučiti da se ranije izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi.

(4) U slučaju iz st. 2. i 3. ovog člana, sudija odnosno vijeće može bez saglasnosti stranaka i branioca, a po njihovom saslušanju odlučiti da se iskazi svjedoka i vještaka dati u ranijem pretresu koriste kao dokaz ukoliko su svjedoci ili vještaci umrli, duševno oboljeli, ili se ne mogu pronaći ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili je znatno otežan iz drugih razloga.”

Član 84.

U članu 260. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) O radu na glavnom pretresu vodi se zapisnik. Ako je glavni pretres sniman u skladu sa članom 66. ovog zakona, prepis preduzete radnje će se na zahtjev stranaka i branioca dostaviti strankama i braniocu najkasnije u roku od tri dana od preduzete radnje na glavnom pretresu.”

Član 85.

U članu 266. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će poučiti optuženog da može dati iskaz u toku dokaznog postupka u svojstvu svjedoka i ako odluči dati takav iskaz, da će biti podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju u smislu člana 269. ovog zakona, odnosno da će biti opomenut i upozoren u smislu člana 150. ovog zakona. U tom slučaju optuženi kao svjedok ne polaže zakletvu, odnosno ne daje izjavu. Sud će omogućiti da se o tom svom pravu optuženi prethodno konsultuje sa braniocem, a ukoliko nema branioca sud će pažljivo ispitati da li mu je branilac neophodan.”

Član 86.

Član 267. mijenja se i glasi:

„Čitanje optužnice i uvodna izlaganja

(1) Glavni pretres počinje čitanjem optužnice. Optužnicu čita tužilac.

(2) Nakon čitanja optužnice, sudija, odnosno predsjednik vijeća upitaće optuženog da li je razumio njene navode. Ako sudija, odnosno predsjednik vijeća ustanovi da optuženi nije razumio optužnicu, ukratko će je izložiti optuženom na način koji mu je razumljiv. Nakon toga tužilac će ukratko iznijeti dokaze na kojima zasniva optužnicu.

(3) Optuženi ili njegov branilac mogu nakon toga izložiti koncept odbrane.”

Član 87.

U članu 268. u stavu 1. riječi: „Svaka stranka i branilac” zamjenjuju se riječima: „Stranke i branilac”.

U stavu 2. tačka đ) mijenja se i glasi:

„đ) sve dokaze relevantne za izricanje krivičnopravne sankcije”.

Član 88.

U članu 271. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Oštećenog krivičnim djelom nije dopušteno ispitivati o njegovom seksualnom životu prije izvršenog krivičnog djela koje je predmet postupka. Ni jedan dokaz koji se iznosi da bi pokazao ranije seksualno iskustvo, ponašanje ili seksualnu orijentaciju oštećenog neće biti prihvatljiv.”

Član 89.

U članu 273. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tekst zakletve, odnosno izjave glasi: „Zaklinjem se – izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitan govorniti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prešutjeti.”

Član 90.

U članu 275. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako svjedok i poslije toga odbije da svjedoči može se pritvoriti. Zatvor traje dok svjedok ne pristane da svjedoči, ili dok njegovo svjedočenje ne postane nepotrebno, ili dok se krivični postupak ne završi, ali najduže 30 dana.“

Poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili određen zatvor, odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona. Žalba protiv rješenja o novčanoj kazni i zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.“

Član 91.

U članu 277. stav 5. briše se.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 5.

Član 92.

U članu 278. u stavu 1. poslije riječi: „od strane stranaka i branioca“ dodaje se zapeta i riječi: “odnosno suda.”

Član 93.

U članu 279. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Stranke, branilac i oštećeni uvijek se pozivaju da prisustvuju ispitivanju svjedoka ili izvođenju rekonstrukcije. Saslušanje će se sprovesti kao da se izvodi na glavnom pretresu, u skladu sa članom 269. ovog zakona.“

Član 94.

U članu 280. u stavu 1. poslije riječi: „ili na dodatno ispitivanje“ dodaju se riječi: „nakon čega se prilažu kao dokazni materijal“.

Poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Ako se tokom glavnog pretresa optuženi koristi pravom da nije dužan iznijeti svoju odbranu ili odgovarati na postavljena pitanja, zapisnik o iskazu optuženog koji je dat u istrazi može se po odluci sudije ili predsjednika vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo ako je optuženi prilikom saslušanja u istrazi bio upozoren u skladu sa članom 142. stav 2. tačka v) ovog zakona.“

Član 95.

U članu 284. u stavu 2. riječi: „i mogu biti vremenski ograničena“ brišu se.

Član 96.

U članu 286. u stavu 2. poslije riječi: „prijedloge“ dodaje se riječ: „tužioca“.

Član 97.

U članu 289. tačka b) briše se.

Dosadašnje t. v), g), d) i đ) postaju t. b), v), g) i d).

Član 98.

U članu 291. u stavu 2. riječi: „ne može naplatiti” zamjenjuju se riječima: „ne plati”.

Član 99.

U članu 292. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Sud će u prisustvu stranaka, branioca, zakonskih zastupnika i punomoćnika javno pročitati izreku i saopštiti ukratko razloge presude.“

Član 100.

U članu 297. u stavu 2. riječi: „tač. a) do e) i tačka g)“ zamjenjuju se riječima: „t. a) do d) i tačka e)“.

Član 101.

U članu 303. u stavu 1. u tački v) riječi: „ili privatnom tužiocu” brišu se.

U stavu 2. riječi: „za vrijeme pripremanja glavnog pretresa ili” brišu se.

Član 102.

U članu 308. poslije riječi: „spisima” dodaju se riječi: „i prepisom zapisnika sa glavnog pretresa”.

Član 103.

U članu 311. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Na pisanu izradu odluke koja je donesena na sjednici vijeća primjenjuju se rokovi iz člana 295. stav 1. ovog zakona.“

Član 104.

U članu 320. u stavu 1. riječi: „tač. đ) i i)“ zamjenjuju se riječima: „t. đ), e) i i)“.

Član 105.

U članu 321. u stavu 4. poslije riječi: „mjeseca“ dodaje se zapeta i riječi: „a u složenim predmetima najkasnije u roku od šest mjeseci“.

Član 106.

U članu 323. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako vijeće drugostepenog suda ustanovi da je potrebno ponovo izvesti već izvedene dokaze u prvostepenom postupku, iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pisani nalaz i mišljenje biće prihvaćeni kao dokazi i mogu biti pročitani ili reprodukovani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca, ili nisu bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca, iako im je to bilo omogućeno kao i u slučaju ako je to ovim zakonom drugačije određeno, te ukoliko je riječ o dokazima iz člana 268. stav 2. tačka d) ovog zakona.“

Član 107.

Član 324. mijenja se i glasi:

„Opšta odredba

- (1) Protiv presude drugostepenog suda dozvoljena je žalba u slučaju ako je:
 - a) drugostepeni sud izrekao kaznu dugotrajnog zatvora ili potvrdio presudu prvostepenog suda kojim je izrečena takva kazna,
 - b) drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu kojom je optuženi oslobođen od optužbe i izrekao presudu kojom se optuženi proglašava krivim, odnosno ako je povodom žalbe na prvostepenu presudu kojom je optuženi proglašen krivim izrekao presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe i
 - v) drugostepeni sud povodom žalbe na oslobađajuću presudu na pretresu donio presudu kojom se optuženi proglašava krivim, odnosno ako je povodom žalbe na osuđujuću presudu na pretresu donio presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe.
- (2) O žalbi protiv drugostepene presude odlučuje trećestepeno vijeće Vrhovnog suda. Pred ovim vijećem ne može se održati pretres.“

Član 108.

U članu 325. u stavu 4. na kraju stava tačka se zamjenjuje zapetom i dodaju riječi: „ako ovim zakonom nije drugačije određeno“.

Član 109.

U članu 329. brojevi: „ 313. i 315.“ zamjenjuju se brojevima: „ 312, 313. i 315.“.

Član 110.

U nazivu Glave XXIV riječ: „LIJEK“ zamjenjuje se riječju: „LIJEKOVI“.
Iznad naslova: „Ponavljanje krivičnog postupka“ dodaju se riječi: „Odjeljak 1“.

Član 111.

Poslije člana 331. dodaje se novi član 331a. koji glasi:

„Član 331a.

Nepravo ponavljanje krivičnog postupka

- (1) Pravnosnažna presuda može se preinačiti i bez ponavljanja krivičnog postupka ako je u dvjema presudama ili u više presuda protiv istog osuđenog pravnosnažno izrečeno više kazni, a nisu primijenjene odredbe o odmjeravanju jedinstvene kazne za djela u sticaju.
- (2) U slučaju iz stava 1. ovog člana sud će ovom presudom preinačiti ranije presude u pogledu odluka o kazni i izreći jedinstvenu kaznu. Za donošenje nove presude nadležan je prvostepeni sud koji je sudio u stvari u kojoj je izrečena najstroža vrsta kazne, a kod istovrsnih kazni – sud koji je izrekao najveću kaznu, a ako su kazne jednake – sud koji je posljednji izrekao kaznu.
- (3) Novu presudu donosi sud u sjednici vijeća na prijedlog tužioca ili osuđenog, odnosno branioca, a po saslušanju protivne stranke i branioca.
- (4) Ako su u slučaju iz stava 1. ovog člana prilikom izricanja kazne uzete u obzir i presude drugih sudova, ovjereni prepis nove pravnosnažne presude dostaviće se i tim sudovima.“

Član 112.

U članu 334. u nazivu člana riječ: „osuđenog” zamjenjuje se riječju: „optuženog”.
U stavu 1. riječ: „okrivljenog” zamjenjuje se riječju: „optuženog”.

Član 113.

U članu 337. u stavu 3. poslije riječi: „postupka” dodaju se riječi: „na način iz člana 338. stav 1. ovog zakona”.

Član 114.

U članu 338. u stavu 1. riječi: „Kad tužilac vrati spise” i zapeta brišu se, a rečenica počinje riječima: „Sud će”.

U stavu 3. riječi: „ili da se krivični predmet vrati u stanje istrage“ brišu se.

Član 115.

Poslije člana 339. dodaje se novi Odjeljak 2 i čl. 339a., 339b., 339v., 339g., 339d., 339đ., 339e. i 339ž. koji glase:

„Odjeljak 2 – Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Član 339a.

Uslovi za podnošenje zahtjeva

(1) Protiv pravosnažne presude može se podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti u sljedećim slučajevima:

a) zbog povrede krivičnog zakona i

b) zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 303. stav 1. tačka g) ovog zakona.

(2) Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije moguće uložiti:

a) ako nije izjavljena žalba i

b) ako povrede iz stava 1. ovog člana nisu bile iznesene u žalbi na prvostepenu presudu, osim ako su počinjene u žalbenom postupku.

(3) Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije moguće uložiti protiv presude Vrhovnog suda donesene u trećem stepenu.

Član 339b.

Ovlaštena lica i rok za podnošenje zahtjeva

(1) Zahtjev za zaštitu zakonitosti mogu podnijeti tužilac, osuđeni i branilac. Nakon smrti osuđenog zahtjev za zaštitu zakonitosti mogu u njegovu korist podnijeti lica iz člana 299. stav 2. ovog zakona.

(2) Tužilac može podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti, na štetu ali i u korist osuđenog.

(3) Zahtjev za zaštitu zakonitosti podnosi se u roku od tri mjeseca od dana prijema pravosnažne presude.

Član 339v.

Podnošenje zahtjeva

(1) Zahtjev za zaštitu zakonitosti podnosi se Vrhovnom sudu posredstvom suda koji je donio presudu u prvom stepenu.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća prvostepenog suda odbaciće rješenjem zahtjev za zaštitu zakonitosti ako:

- a) je podnesen protiv presude suda iz člana 339a. st. 2. i 3. ovog zakona,
 - b) je uložen od neovlaštenog lica iz člana 339b. stav 1. ovog zakona i
 - v) je podnesen neblagovremeno u skladu sa članom 339b. stav 3. ovog zakona.
- (3) Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Vrhovnom sudu.

Član 339g.

Odgovor po zahtjevu i sudija izvjestilac

(1) Vrhovni sud će rješenjem odbaciti zahtjev za zaštitu zakonitosti ako postoje razlozi iz člana 339v. stav 2. ovog zakona, a ako ga ne odbaci, zahtjev će dostaviti protivnoj stranci i braniocu koji mogu u roku od 15 dana od prijema zahtjeva podnijeti odgovor na zahtjev. Tužiocu će se dostaviti primjerak zahtjeva sa spisima predmeta.

(2) Prije odlučivanja o zahtjevu sudija izvjestilac može po potrebi pribaviti izvještaj o istaknutim povredama zakona.

(3) S obzirom na sadržaj zahtjeva, vijeće Vrhovnog suda može odrediti da se odgodi ili prekine izvršenje pravnosnažne presude.

Član 339d.

Granice ispitivanja zahtjeva

(1) Prilikom odlučivanja o zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud će se ograničiti samo na ispitivanje onih povreda zakona na koje se poziva podnosilac zahtjeva.

(2) Ako Vrhovni sud utvrdi da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist osuđenog postoje i za kojeg od saosuđenih u pogledu kojeg nije podignut zahtjev za zaštitu zakonitosti, postupiće po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.

(3) Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti uložen u korist osuđenog, Vrhovni sud je pri donošenju odluke vezan zabranom propisanom u članu 313. ovog zakona.

Član 339đ.

Odbijanje zahtjeva

Vrhovni sud će odbiti presudom zahtjev za zaštitu zakonitosti ako utvrdi da ne postoje povrede zakona na koje se poziva podnosilac zahtjeva.

Član 339e.

Uvažavanje zahtjeva

(1) Ako Vrhovni sud utvrdi da je zahtjev za zaštitu zakonitosti osnovan, donijeće presudu kojom će se s obzirom na prirodu povrede: preinačiti pravnosnažna presuda ili u cjelini ili djelimično ukinuti prvostepena i drugostepena presuda ili samo drugostepena presuda i predmet vratiti na novo odlučivanje ili će se ograničiti samo na to da utvrdi povredu zakona.

(2) Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti uložen na štetu osuđenog, a Vrhovni sud utvrdi da je osnovan, utvrdiće samo da postoji povreda zakona, ne dirajući u pravnosnažnu presudu.

Član 339ž.

Postupak nakon ukidanja pravnosnažne presude

(1) Ako je pravnosnažna presuda ukinuta i predmet vraćen na novo odlučivanje, za osnovu će se uzeti ranija optužnica ili onaj njen dio koji se odnosi na ukinuti dio presude.

(2) Sud je dužan da izvede sve procesne radnje i raspravi pitanja na koja mu je ukazano.

(3) Prilikom donošenja nove odluke sud je vezan zabranom propisanom u članu 313. ovog zakona.“

Član 116.

U članu 340. stav 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tužilac može da zatraži izricanje jedne ili više od sljedećih krivičnihopravnih sankcija: novčanu kaznu, uslovnu osudu ili mjere bezbjednosti –zabranu vršenja određenih poziva, djelatnosti ili dužnosti, zabrane upravljanja motornim vozilom i oduzimanje predmeta, kao i mjeru oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.”

Član 117.

U članu 341. u stavu 3. riječi: „proslijediti je u dalji postupak, u skladu sa ovim zakonom” zamjenjuju se riječima: „postupiti u skladu sa članom 235. ovog zakona”.

Član 118.

U članu 342. u stavu 1. poslije riječi: „optuženog” dodaju se riječi: „bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana potvrđivanja optužnice”.

Poslije stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Na saslušanju je potrebno prisustvo tužioca i branioca. Umjesto tužioca saslušanju može prisustvovati stručni saradnik tužilaštva kojeg ovlasti glavni tužilac. U slučaju njihovog nedolaska primijenije se odredbe čl. 252, 253. i 255. ovog zakona.”

U dosadašnjem stavu 2. koji postaje stav 3. u tački v) riječi: „upoznati optuženog s dokazima” zamjenjuju se riječima: „pozvati tužioca da upozna optuženog sa sadržajem dokaza”.

Član 119.

U članu 343. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako optuženi izjavi da nije kriv ili stavi prigovor na optužnicu, sudija će proslijediti optužnicu radi zakazivanja glavnog pretresa, u skladu sa ovim zakonom. Glavni pretres će biti zakazan u roku od 30 dana.”

Član 120.

U članu 348. broj stava: „(3)“ zamjenjuje se brojem: „(2)“, a u st. 1. i 2. ovog člana riječ: „organi” zamjenjuje se riječju: „svi”.

Član 121.

U članu 358. u stavu 1. riječ: „tri“ zamjenjuje se riječju: „pet“.

Član 122.

U članu 359. riječi: „protiv maloljetnika“ zamjenjuju se riječima: „prema maloljetniku“.

Član 123.

U članu 360. u stavu 1. riječi: „protiv maloljetnika“ zamjenjuju se riječima: „prema maloljetniku“.

U stavu 3. poslije riječi: „stana“ dodaju se riječi: „i lica“.

Član 124.

U članu 364. u stavu 2. broj: „10“ zamjenjuju se brojem „15“.

U stavu 4. poslije riječi: „šest mjeseci“ dodaje se nova rečenica: „Kontrolu opravdanosti pritvora vrši vijeće za maloljetnike svakih mjesec dana od dana donošenja zadnjeg rješenja o pritvoru. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.“

Član 125.

U članu 366. u stavu 1. poslije riječi: „dopuni ili“ dodaju se riječi: „izjaviti da odustaje od postupka i podnijeti prijedlog za obustavu postupka ili“.

Član 126.

U članu 367. poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Vijeće može obustaviti postupak prema maloljetniku ili odlučiti da se postupak nastavi pred sudijom za maloljetnike.“

Član 127.

U članu 370. u stavu 1. riječi: „o pripremama za glavni pretres“ i zapeta brišu se.

U stavu 4. riječi: „i proširenju optužbe“ brišu se.

Poslije stava 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

„(5) Na ročište će se pozvati tužilac, maloljetnik, branilac, roditelj odnosno staratelj maloljetnika, a o ročištu će se obavijestiti i može mu prisustvovati predstavnik centra za socijalni rad. Ovom ročištu obavezno prisustvuju tužilac i branilac maloljetnika. Ukoliko tužilac ili branilac neopravdano izostanu sa ročišta, sudija za maloljetnike o tome obavještava glavnog tužioca, odnosno advokatsku komoru.“

Član 128.

U članu 399. u stavu 2. riječ: „može“ zamjenjuje se riječima: „je sposoban“.

U stavu 3. riječi: „sud će postupiti u skladu s članom 289. tačkom đ) ovog zakona“ zamjenjuju se riječima: „vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona će donijeti rješenje o obustavi postupka“.

Član 129.

U članu 411. u stavu 3. riječi: „odrediti novi rok za ispunjenje obaveze ili ukinuti taj uslov“ zamjenjuju se riječima: „produžiti rok za ispunjenje obaveze ili je zamijeniti drugom odgovarajućom obavezom ili osloboditi osuđenog ispunjenja izrečene obaveze“.

Član 130.

U članu 423. stav 4. briše se.
Dosadašnji stav 5. postaje stav 4.

Član 131.

U članu 442. u stavu 4. riječ: „ti” zamjenjuje se riječima: „mjesno nadležni”.

Član 132.

U članu 449. na kraju člana tačka se zamjenjuje zapetom i dodaju riječi: „osim ako odredbama čl. 439–448. ovog zakona nije drugačije određeno.”

Član 133.

Ovlašćuje se Zakonodavni odbor Narodne skupštine Republike Srpske da utvrdi prečišćeni tekst ovog zakona.

Član 134.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Republike Srpske”.

Broj: 01-1887/08
Datum: 26. novembar 2008. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Mr Igor Radojičić